

Men dernæst, og det er vistnok af meget vigtig Betydning, troer jeg at kunne paastaae, at der er aldeles ingen Trang tilstede til en saadan Lov. Jeg vil i den Henseende minde om, hvad der er skeet i Aaret 1850, da en lignende Sag kom frem; om man da ikke hørte trindt om i Landet, at dette Lovforslag havde voldt Anstød og Forargelse. Nu veed jeg meget vel, at den ærede Forslagsstiller vil sige, at dette berøber paa en Misforstaelse, at det er netop, fordi man anseer Ægteskabet for noget Betydningsfuldt og Helligt, netop fordi man skatter Værdien af den kirkelige Vielse, at man vil have denne Lov. Ja, jeg skal gjerne indrømme, at dette Forslag kan være udgaaet fra denne Betragtningssmaade; men det maa da paa den anden Side ogsaa indrømmes os, der holde paa den kirkelige Vielse, at vi have den samme Forestilling om Ægteskabets Betydning og Hellighed, den samme Overbeviisning om, hvor vigtigt det er her at bevare det christelige Element. Kommer man altsaa, udgaaende fra samme Grundanskuelse, til et forskjelligt Resultat, da er her en principiel Grundforskjel tilstede, hvorom det ikke kan nytte her at diskutere. Det vil altsaa sees, at jeg har indrømmet den anden Side Alt, hvad jeg troer der kan indrømmes den, at jeg ingenlunde hører til dem, der karakterisere dem, der komme frem med saadanne Forslag, som Indifferente, som Secterere, som Irreligiøse eller som Saa-danne, der derved have til Hensigt at drille Præsterne. Medens jeg nu saaledes mener, at man ikke skal indlade sig paa at undersøge Folks Motiver i dette Ansiggende, mener jeg paa den anden Side, at det er fuldberegtiget at undersøge, hvorvidt den Anskuelse om Ægteskabet og den kirkelige Vielse, hvorpaa dette Forslag hviler, overhovedet kan vente at finde Indgang hos Folket, om Folket i Almindelighed kan forstaae, at det skal være et sandt christeligt Ægteskab, som ikke behøver at indvies af Kirken. Man maa tage Folket paa det Standpunkt, hvorpaa det staaer, det er en overmaade vigtig Betragtning; Folket vil have sine nedarvede Skikke respecterede, Folket vil have Folkekirken holdt i Ære; men Folkekirken er ikke holdt i Ære, naar man siger, at Enhver kan unddrage sig fra den kirke-

lige Vielse, og desuagtet kan forblive i Folkekirken.

Dette Forslag kommer til os i Frihedens Navn, men er det ikke en ny Evang, som her indføres? Det er vistnok forudsat, og jeg troer, at vi Alle ere enige i, at, selv om vi faae en saadan Lov, saa vil dog den kirkelige Vielse blive det Almindelige; Resultatet vil altsaa være, at først gaaer man hen paa Raadstuen eller Thinghuset og saa bagefter hen i Kirken. Er det ikke saaledes en ny Evang, som her indføres? Vil man sige, Uleiligheden er ikke saa stor, maa det dog erindres, at den for Manges Følelse vil være meget ubehagelig.

Lader os dernæst tænke paa Qvindesjønnet, Qvindernes Stemme skulde dog vel være vigtig i en Sag som denne, og jeg troer ikke, at jeg feiler ved at sige, at Qvinderne i Almindelighed vilde være i den største Opposition mod en Lov som denne — ja, maaffee med Undtagelse af nogle enkelte emanciperede Damer, hvis Bisald jeg gjerne under Forslagsstilleren.

Dg nu Ublandet! Efterat vi have faaet den nye Lov om Daaben, har man sagt om os, at vi her havde „affkaffet“ Børnedaaben; jeg beklager, at denne Lov i sin Tid ikke blev vedtagen i den Form, hvori den høitærede Minister (Hall), som nu sidder her i Nærheden af mig, indbragte den; jeg skal isvrigt ikke nærmere gaae ind paa denne Sag, den er jo afgjort; men man siger om os, og desværre ikke uden Grund, at vi her i Danmark endnu bestandig skrive Aar 1848, og jeg frygter meget for, at en Lov som denne, med sine Dispensationer fra den kirkelige Vielse, Confirmation osv., meget vil bidrage til at sætte os i dette ubehagelige Lys.

Der er endnu en meget vigtig Betragtning, og det er den, at hele Ægteskabsinstitutionen som bekjendt hører ind baade paa det kirkelige og det borgerlige Gebeet; den henhører til, hvad man kalder de blandede Sager. Nu veed jeg meget vel, at man her kan vedtage Love uden at adspørge Kirken; men det vilde dog være meget paafaldende, om man vilde vedtage en Lov som denne, uden at Kirkens